

δήματα ἂν μὴ ἤθελον αὐξηθῆ, οὐδέποτε ὁμως ἤθελον μειωθῆ.

Τὴν τροπολογίαν ταύτην περὶ τοῦ φόρου τοῦ χαρτοσήμου ὑπέδειξεν ἡμῖν περιοδεύουσι καὶ συζητοῦσι μετὰ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὁμογενῶν τὰ ἐνταῦθα ὡς ἀπλοῦν σχέδιον ἐκτεθέντα, ὁ ἐν Ῥουπτσουκίῳ διαπρέπων ὑποπρόξενος τῆς Ἑλλάδος Γ. Λαγκαδάς, αὐτὸς τε οὗτος ἰκανὰς ἔχων νομικὰς γνώσεις, καὶ παρὰ τῶν ἐξόχων νομικῶν τοῦ Κράτους λαβῶν, ὡς ἔλεγε, τὴν ἐπιδοκιμασίαν τῆς δοξασίας του ταύτης.

Ἄλλως οἱ ἔμμεσοι φόροι συντελοῦσι κατὰ τι καὶ εἰς τὴν ἀκηδῖαν τῆς ἐν γνώσει ἐξισκίσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων. Ὁ μὲν ἐμμέσως φορολογούμενος συνήθως ἀδιαφορεῖ περὶ τῆς ψήφου του, ἐξ ἧς ἐξαρτᾶται ἡ διαχείρισις τῆς δημοσίας περιουσίας, διότι νομίζει ὅτι οὐδὲν πληρῶνει· ἐν ᾧ πράγματι φορολογεῖται μέχρι ὁστέων. Ὁ δὲ ἀμέσως πληρῶνων τοῖς μετρητοῖς μάλιστα τοὺς φόρους του θὰ σκεφθῆ ὠρίμως, πρὶν παρέξῃ διὰ τῆς ψήφου τὴν ἐμπιστοσύνην του εἰς ἄλλους νὰ διαχειρισθῶσι τὴν δημοσίαν περιουσίαν. Εἶναι δὲ ἀδύνατον, φρονοῦμεν, νὰ παρέχῃ οὕτω τοῦ λοιποῦ τὴν ψῆρον καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην του ὁ φορολογούμενος λαὸς εἰς ἄνδρας μὴ ἐννοήτους, ὅτι τότε μόνον ἔχει πραγματικὴν ἐλευθερίαν ἐν Κράτει, ὅταν δὲν καταπιέζεται ὁ φορολογούμενος λαὸς, καὶ ὅτι τότε μόνον ἔσεται ἐφικτὸν καὶ αὐτὸ τὸ καλῶς ἐννοούμενον μεγαλεῖον τῆς πατρίδος, ὅταν ὁ λαὸς μένων πράγματι ἐλεύθερος, ἀναπτύξῃ ὅπως ἐπὶ τῆς ἀρχαιότητος πάσας τὰς ζωτικὰς αὐτοῦ δυνάμεις. Τότε δὲ, ἀλλὰ μόνον τότε, εἰμεθα βεβηιοι, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θὰ ἐκπλήξῃ καὶ αὖθις τὸν κόσμον μὲ θαύματα.

Ἐγγραφον τῆ 20 Οκτωβρίου 1870.

